

שני טו וַתִּבְחַשׁ שָׂרָה לֵאמֹר לֹא צִחַקְתִּי כִּי יִרְאֶה גִמְטְרִיָּה גְבוּרָה וַיֹּאמֶר לֹא כִּי צִחַקְתִּי:

שרה צחקה בלב, בסתר ולא בגלוי, ועל זה אברהם אמר לה: לא כי צחקת. ללמד את שרה ואותנו לחסום מחשבות ודעות, ספקות וקביעות, שאנו מגיבים באימפולסיביות על כל מה שקורה לנו בחיים. הכל ידוע וגלוי, והרשות נתונה – אז למה להעלים את הקב"ה?, או את מה שהוא מנסה לשדר לנו?

אברהם אבינו לא רק מוכיח את שרה שצחקה בליבה, אלא גם מלמד זכות על הדור, על החוטאים והרשעים... הכל כדי להציל את מלך המשיח!

טז ויקמו מושם המלכות נקראת ש"ם **הַאֲנָשִׁים וַיִּשְׁקְפוּ** כל השקפה היא לרעה חוץ מ: השקיפה ממעון קדשך, על פני סדם ואברהם הלך עִמָּם לְשַׁלְּחָם במידה שאדם מודד בה מודדים לו: **יז ויהיה** הוא ובית דינו, דהיינו ז"ן **אמר המכסה אני** השכינה **מאברהם אשר אני עשה: יה ואברהם היו** הי"ו הוא הצירוף של מידת ההוד - שהוא מקום שליטת הדין הגמור, ואפילו שהחיצונים יונקים מההוד הם אינם מתקיימים אלא מהחסד של אברהם **ויהיה** גימטריה 30 – אין העולם חסר שלושים צדיקים כאברהם **לגוי גדול מצד החסד ועצום מצד הגבורה ונברכו בו כל גויי הארץ** מצד המלכות: **למה 30?** כי העולם מתקיים מהחסדים הבאים אל המלכות, בסוד גי' עדרי הצאן שהם סוד: **נצח הוד יסוד של ז"א, ושלושתם כלולים מעשר – וביחד הם: 30 צדיקים שמקיימים את העולם.**

יח כי ידעתיו למען אשר יצוה את בניו ואת ביתו אחריו ושמו דרך יהוה ייחוד ז"ן שהרי דרך זה שם המלכות **לעשות צדקה ומשפט** סוד הייחוד הקדוש **למען הביא יהוה על אברהם את אשר דבר עליו: כ ויאמר יהוה ועקת סדם ועמרה כי רבה וחפאתם כי כבדה מאד** אותיות אד"ם: **הצעקה גדולה מחטאים נוראים!** הצעקה הגיעה עד לתפארת שהוא שם מ"ה שבגימטריה מא"ד, ולכן מז"א באה הפורענות, שהרי גופרית ואש ירדו מהשמיים, שהוא ז"א.

כא ארדה נא וראה הכצעקתה הבאה אלי עשו כלה ואם לא אדעה הדעת העליון סובל את הרע, כל זמן שאותו הרע לא הגיע אל הקלקול הגמור: **כב ויפנו מושם האנשים וילכו סדמה ואברהם עודנו עמד לפני יהוה** בתפילה, שה' לא ישמיד את סדום: **כג ויגש אברהם ויאמר האף** גימטריה 86 אלה"ם שהוא במלכות, והמילה: ויאמר רומזת שאברהם העלה מידת הדין אל מידת הרחמים! **התספה צדיק עם רשע** בדור המבול הקב"ה אסף את הצדיקים קודם שהביא המבול: **אברהם איש החסד בא לתקן, ומיד התפלל – אברהם התחיל בתפילה במילה: "אף" – גם הנחש הקדמוני התחיל באף כדי לעוררו ולהשליט אותו בעולם, ואברהם התחיל באף כדי לעכבו.**

כד אולי יש חמושים כמניין חמשת החסדים שמתפשטים בכל פראוף, ועל ידי החסדים ממתקים את הדינים. וכל אחד כלול מעשר לן הם 50, ובכוחם יהיה כח להתגבר על הדין ולבטל אותו **צדיקם בתוך העיר האף תספה ולא תשא למקום למען חמושים הצדיקים אשר בקרבה: כה חללה לך מעשת בדבר הזה להמית צדיק עם רשע** העירובוב הוא מצד הסי"א ולא מצד ההנהגה של הקדושה. בדור המבול הקב"ה קודם סילק את הצדיקים ואז הביא את הפורענות לרשעים **ויהיה** אותיות הוי"ה – שדרך הערבוב אינו דרכו של הוי"ה ברוך הוא, שמידתו לרחם על הבריות **כצדיק פרשע חללה לך השפט כל הארץ** כל הארץ זה סוד זיווג של היסוד והמלכות, והזיווג נתקן על ידי הפורענות שבאה על הרשעים **לא יעשה משפט: כו ויאמר יהוה אם**

אִמְצָא בְּסֶדֶם חַמְשִׁים עֲדִיקָם בְּתוֹךְ הָעֵיר וְנִשְׁאַתִּי לְכָל הַמָּקוֹם
בְּעִבּוֹרָם: **כז** וַיַּעַן אַבְרָהָם וַיֹּאמֶר הֲנִיחֵה נָא הוֹאֵלְתִּי לְדַבֵּר אֶל אֲדֹנָי וְאַנְכִי עֹפֵר
וַיֹּאפֶר:

כה אוֹלֵי יַחְסְרוּן חַמְשִׁים הַעֲדִיקָם חַמְשָׁה הַתְּשֻׁחִית בְּחַמְשָׁה אֶת כָּל הָעֵיר עֵיִר
גימטריה פ"ר, העי"ר גימטריה פ"ה, בסוד: פן יש בכם שרש פרה ראש ולענה. הלענה היא עשב שטעמו מר גם לאחר החליטה,
והלענה היא משל לעבודה זרה ויאמר לא אשחית אם אמצא שם ארבעים וחמשה 45 גימטריה
מ"ה, שהוא ז"א המתקן את כל הקלקולים: **כט** וַיִּסַּף עוֹד לְדַבֵּר אֵלָיו וַיֹּאמֶר אוֹלֵי יִמְצְאוּן שָׁם
אַרְבָּעִים 40 כנגד ארבעה חסדים שמגיעים עד הנצח, ואינם מתפשטים בהוד שהוא המידה שאוחזים בה תוקף הדינים
וַיֹּאמֶר לֹא אֶעֱשֶׂה בְּעִבּוֹר הָאֲרָבָעִים שֶׁהֵרִי נֹצַח הוֹד הֵם סוּד ב' הַרְגָלִיִּים – וְהֵם נֹחֲשִׁים כֹּאחֵד, וְהַחֹסֵד שֶׁל
הַנֹּצַח מְגִיעַ אֶל הַהוֹד כְּדִי לִמְתַק אוֹתוֹ: **ל** וַיֹּאמֶר אֵל נָא יַחַר לְאֲדֹנָי שֵׁם הַשְׂכִּינָה, וְעַל הַשְׂכִּינָה רֹבְצִים שְׁלוֹשֶׁה עֲדָרִי
צֶאן שֶׁהֵם סוּד נְהִי, וּמֵהֶם הַמַּלְכוּת מִקְבֶּלֶת אֶת מִיתוֹק הַדִּינִים שֶׁלָּהּ. וְלִמָּחָ: אֵל נָא יַחַר לְאֲדֹנָי? כִּי הַמַּלְכוּת רְחוּקָה מֵהַתְּפָאֶרֶת!
וַאֲדַבְּרָה אוֹלֵי יִמְצְאוּן שָׁם שְׁלֹשִׁים כַּמְנִיין 30 הַעֲדִיקִים שֶׁהֵם כַּנֶּגֶד ג' חֹסְדִים שֶׁמְגִיעִים עַד הַתְּפָאֶרֶת
וַיֹּאמֶר לֹא אֶעֱשֶׂה אִם אִמְצָא שָׁם שְׁלֹשִׁים: **לא** וַיֹּאמֶר הֲנִיחֵה נָא הוֹאֵלְתִּי לְדַבֵּר
אֶל אֲדֹנָי אוֹלֵי יִמְצְאוּן שָׁם עֶשְׂרִים כַּמְנִיין הַחֹסְדִים שֶׁמְגִיעִים עַד הַגְּבוּרָה. וְהַחֹסֵד שֶׁל הַגְּבוּרָה שֶׁהַמַּלְכוּת נִבְנִית
מִמֶּנּוּ, מְגִיעַ עַד הַהוֹד שֶׁהוּא מְקוּמָה שֶׁל הַמַּלְכוּת וְיִכּוֹל לְהַמְתִּיק אֶת הַדִּינִים שֶׁלָּהּ וַיֹּאמֶר לֹא אֶשְׁחִית בְּעִבּוֹר
הָעֶשְׂרִים: **לב** וַיֹּאמֶר אֵל נָא יַחַר לְאֲדֹנָי וַאֲדַבְּרָה אִךְ הַפְּעַם אוֹלֵי יִמְצְאוּן שָׁם
עֶשְׂרֵה חֹסֵד אֶחָד שֶׁלֵּם הַכּוֹל מֵעֶשֶׂר, וְיֵשׁ לוֹ כֹחַ לְהַמְתִּיק אֶת כָּל הַדִּינִים וַיֹּאמֶר לֹא אֶשְׁחִית בְּעִבּוֹר
הָעֶשְׂרֵה:

בכל המניינים הזכיר אברהם שם אדני – כי המיתוק של החסדים הוא לצורך המלכות שהנהגת התחתונים
בידיה, והיא משפיעה כפי מה שהיא מקבלת. ובפסוק הבא מוזכר שם הוי"ה, כי היה שם הייחוד השלם של
הוי"ה ואדני, שהם סוד: קול ודיבור.

לג וַיִּלְךְ יַחְוָה שֵׁם הוֹי"ה הַסְתַּלַּק וְנִשְׁאַר שֵׁם אֲדֹנָי לְהַתְּחַבֵּר עִם הַמַּלְאָכִים הַמְּמוּנִים עַל הַפּוֹרְעָנוֹת וְעַל הַצֶּלֶת לוֹט **פֶּאֶשֶׁר**
כָּלָה לְדַבֵּר אֵל אַבְרָהָם וַאֲבָרָהָם שָׁב לְמִקְמוֹ לַמָּקוֹם הַחֹסֵד שֶׁהוּא מִיִּדְתּוֹ שֶׁל אַבְרָהָם, וְנִשְׁאַר הַדִּין
לְבַדוֹ כְּדִי לְהַתְּרִיס כַּנֶּגֶד הַרְשָׁעִים: